

довгостроковій перспективі. Це обумовлено особливостями галузі і швидкістю розвитку нових технологій, що використовуються при наданні послуг зв'язку.

Виділення функцій необхідне для виявлення набору основних кроків при здійсненні конкретних видів діяльності і виконання основних завдань під процесів в рамках різних підрозділів телекомунікаційної компанії.

Таким чином, організація витрат по бізнес-процесам в телекомунікаційних компаніях найбільш повно відповідає вимогам сучасного ринку і дозволяє сформулювати надійну і своєчасну інформацію для обґрунтування управлінських рішень по ціноутворенню, надання нових послуг зв'язку та інвестування в них.

Література:

1. ПРОЕКТ Версія 3.2 станом на 05.12.2016 Стратегія сталого розвитку України на період до 2030 року /Офіційний сайт Представництва ООН в Україні./ режим доступу: <http://www.un.org.ua/ua/tsili-rozvytku-tysiacholittia/tsili-staloho-rozvytku>

2. Сіменко І.В. Якість систем управління підприємствами: методологія, організація, практика: монографія [Текст] / І.В. Сіменко. - Донецьк: ДонНУЕТ, 2009. - 394 с.

3. Тоцький В. І., Лаврененко В. В., Організаційний розвиток підприємства: - Онлайн бібліотека економіста/ режим доступу: <http://library.if.ua/book/28/1887.html>

4. ITU T Recommendation M.3050.1 (06/2004) Enhanced Telecom Operations Map (eTOM) – The business process framework.

Abstract. The article deals with the issues of management of business processes of enterprises of various types of economic activity, in particular telecommunication, and highlights the necessity of orientation of the sphere of telecommunications in business processes.

Key words: business process, business environment, telecommunication companies, process approach.

Стаття відправлена: 12.11.2017

© Мартиненко М.О.

ЦИТ: ua317-012 DOI: 10.21893/2415-7538.2017-07-3-012

УДК 621.3+ 353.9

СУТНІСТЬ ПОНЯТЬ “УПРАВЛІННЯ” І “КЕРІВНИЦТВО” ТА ЇХ ЗАСТОСУВАННЯ В ТЕОРІЇ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ

д. н з держ. управління, доцент. Орлов М. М. / Doctor of Sciences in Public Administration, Associate Professor Orlov N.

*Національна академія Національної гвардії України,
Харків, майдан Захисників України 3, 61001*

*National academy of the National household troops of Ukraine,
Kharkiv, area of Defenders of Ukraine, 3, 61001*

Анотація. В роботі розглянуто підходи щодо сутності понять “управління” і “керівництво” та їх застосування в теорії державного управління. Проведено порівняльний аналіз цих понять з урахуванням висловлювань вчених та практиків. Дані певні рекомендації щодо практичного їх вжитку управліннями системи державного управління.

Ключові слова: управління, керування, державне управління, управлінець.

Вступ. В практиці роботи управлінців та дослідників у сфері державного управління часто виникають проблеми з коректністю вживання термінів “управління” і “керівництво”. Автор поставив за мету, методом порівняльного аналізу, розглянути сутність цих понять та їх застосування в теорії державного управління.

Основний текст. В теорії та на практиці управління розглядається як певний процес. Як зазначено у праці [1], існування управління пов’язано насамперед з природою існування будь-якого суспільства, соціальним характером праці, потребами обміну продуктами матеріальної та духовної діяльності, дотриманням визначених норм співжиття.

Управління в системі державного управління пов’язане з цілеспрямованою діяльністю людей і здійснюється за допомогою визначених органів і організацій, що свідомо впливає на певну спільноту людей з метою досягнення визначених результатів.

Як показує практика і доведено в дослідженнях пов’язаних з розвитком теорії державного управління [2], безпосереднє управління усіма сферами громадського життя є *компетенцією* органів державної влади. Властивістю державного управління є поширення управління, як процес, на все суспільство. При цьому державне управління і на теперішній час забезпечує практичний, організуючий і регулюючий вплив держави на суспільну життєдіяльність людей з метою упорядкування, зберігання й перетворення. Тривалий час поняття *управління* використовувалось людством, але йому надавали різного значення і застосування в залежності до ситуацій різних ступенів складності. Аналіз цього поняття подано в таблиці 1.

Таблиця 1

Тлумачення поняття управління

Джерело	Зміст тлумачення
Винер Р. Кибернетика, – М. : Наука, 1983. – 340 с.	Управляти значить регулювати. Автор мав на увазі, що коли ми хочемо, щоб деякий пристрій виконував завдання спрямування (руху), різниця між заданим і фактичним спрямуванням використовується як новий вхідний сигнал, що змушує регульовану частину пристрою рухатись так, щоб фактичне спрямування пристрою все більше наближалось до заданого
Друкер П. Ф. Рынк: как выйти в лидеры: практика и принципы. – М. : Book chamber international, 1992. – 354 с.	Управління – особливий вид діяльності, що перетворює неорганізований натовп в ефективну, цілеспрямовану і продуктивну групу
Бир С. Кибернетика и управление производством. – М. : Наука, 1965. – 392 с.	Управління – побудова природного порядку для системи, що піддається впливу обурень і прагне відновити свою рівновагу
Глушков В. М. Кибернетика. Вопросы теории и практики. – М. : Наука, 1986. – 488 с.	Управління – це перетворення інформації в сигнали, що корегують діяльність машини й організму.
Адамчук Г. В. Теория государственного управления, курс лекций. – М. : Юрид. лит., 1997. – 400 с.	Управління – це цілепокладаючий (свідомий, навмисний, продуманий), організуючий і регулюючий вплив людей на власну, суспільну, колективну і групову життєдіяльність, здійснюваний як безпосередньо (у формах самоврядування), так і через спеціально створені структури

В таблиці подані тлумачення поняття управління як фахівцями технічного напрямку, так і напрямку державотворення. Аналіз цих тлумачень дає підґрунття стверджувати, що управління починається тоді, коли в будь-яких взаємозв'язках, відношеннях, явищах або процесах наявні свідомі засади; воно існує у межах взаємодії людей, суб'єктивного чинника і виступає як самоврядування, в основі якого лежить принцип зворотнього зв'язку.

Автори праці [1], стверджують що з визначенням поняття *управління* не виникає істотних розходжень, тоді як з поняттям *керівництво* воно існує.

Підґрунттям зазначеного можуть слугувати дані, які наведені в таблиці 2.

Таблиця 2

Тлумачення поняття управління і керування

Джерело	Управляти	Керувати
Лопатин В. В., Лопатина Л. Е. Малый толковый словарь русского языка. – М. : Русский язык, 1990. – 704 с	1. Спрямувати хід, рух кого, чого-небудь, чий-небудь дії. 2. Керувати, управляти діяльністю кого, чого-небудь (наприклад, у сфері державного чи військового управління)	1. Спрямувати чию-небудь діяльність, бути на чолі. 2. Управляти, завідувати (наприклад, організацією). 3. Бути спонукою причиною чий-небудь вчинків
Даль В. И. Толковый словарь живого русского языка. Т.4 Р. V. – М. : Русский язык, 1982. – 684 с.	Правити, даючи хід, напрямок; розпоряджатися, завідувати, бути хазяїном, розпорядником чого-небудь	Управляти, радити, указувати, спостерігати, наставляти, в чому-небудь, у справах
Ожегов С. И. Словарь русского языка. – М. : Рус. яз., 1983 – 816 с.	Спрямувати хід, рух кого чого-небудь. Керувати діями кого чого-небудь	

У праці [3] (російський переклад) термін *management* перекладений як *керівництво*. На нашу думку, автор праці [3] під *management* розумів вид професійно здійсненої діяльності, спрямованої на досягнення в ході будь-якої господарської діяльності організації (фірми), яка функціонує в ринкових умовах, визначених напрямів шляхом раціонального використання матеріальних і трудових ресурсів з застосуванням принципів, функцій і методів економічного механізму менеджменту [4]. У зазначеній праці автори дають поняття *корпоративного управління* як загальну назву юридичних концепцій і процедур, які покладені в основу створення і управління корпорацією. Під *корпорацією* розуміється організація підприємців, яка має розвинуту організаційну структуру та широкий діапазон діяльності і займає власну нішу в системі державного (приватного) господарства.

Разом з поняттям керівництво існує поняття *господарське керівництво*, яке належить до верхніх рівнів ієрархії керуючих систем державного управління. *Управління виробництвом* охоплює такі ланки як бригада, цех, підприємство, об'єднання, комбінат [6].

Як зазначено у праці [1], керівництво розглядається як самостійна діяльність. Воно припускає можливість впливу на окремих працівників (управлінців) і групи працівників таким чином, щоб вони працювали в напрямі досягнення мети, що вкрай важливо для організації.

У зв'язку з цим з'явилося поняття *діяльність управління* і *діяльність керівництва*. *Діяльність керівництва* може здійснюватися в межах зазначеного управління за допомогою визначених адміністративних структур (наприклад, районних адміністрацій). Воно може бути у тих випадках, коли підлеглі системи не мають власного незалежного функціонування, не ставлять перед собою цілком самостійних завдань – цілком і повністю приймають завдання визначеного керівного органу (наприклад, відділ районної адміністрації в межах загальних завдань району). Таке керівництво припускає, що вся керована система (наприклад, керована система району) діє як один механізм у досягненні певної мети.

Діяльність управління, навпаки, здійснюється у тих випадках, коли підлеглі системи мають власне функціонування і керуючий орган не пов'язаний з ними безпосередніми адміністративними зв'язками (наприклад, підприємство в районі і районна державна адміністрація). У такому випадку, так звані квазікеровані об'єкти завжди мають власну мету і не можуть відмовитися від їх досягнення.

Підсумовуючи подане вище, розглянемо *спільність* та *відмінність* термінів управління і керівництво.

1. У праці [7], М. Вебер поняття керівництво пов'язує із владою: “Що ми розуміємо під політикою? Це поняття має надзвичайно широкий зміст і охоплює усі види діяльності з самостійного керівництва... Отже, політика означає прагнення до влади або розподіл владних повноважень.

2. У праці [8], автори стверджують, що робота керівника зводиться до ефективного використання наданого йому статусу, впливу і влади.

Отже, як результат наведеного вище, може бути твердженням, що як *характер управління*, пов'язано з виробленням управлінських рішень, так і *характер керівництва* – з реалізацією підлеглими поставлених завдань.

Таким чином:

1. *Управління* – це багатоцільова складна свідомість діяльності управлінців. Воно передбачає можливі природні зміни організації і прогнозує її майбутній стан, а також спрямовує цей процес власним специфічним цілям, використовуючи власні сили і засоби. Крім цього, виробляє і описує детальний стан організації, як об'єкта управління, а також враховує наслідки впливу людини (колективу) на організацію. Як показує практика, управління дозволяє робити спланований розвиток організації й усувати вплив штучних і природних впливів на неї, при цьому велике значення має стимулювання (заохочення) працівників організації.

2. *Керівництво* є компонентом ефективного управління, яке притаманне діяльності керівника (начальника) організації для спрямування зусиль колективу (кожного її члену) на виконання загальних завдань організації.

Заключення і виводи.

Розглянуто сутність понять “управління” і “керівництво” та їх застосування в теорії державного управління. Подані певні рекомендації щодо їх вжитку управлінцями та вченими системи державного управління. Напрямом подальшого дослідження може бути формулювання завдань для управління і

керування визначеної організації (наприклад, для сил охорони правопорядку, вищого навчального закладу, певного департаменту міністерства тощо).

Література:

1. Державне управління в Україні: наукові, правові, кадрові та організаційні засади: навчальний посібник [Текст] / За загальною редакцією Н. Р. Нижник та В. М. Олуйка. – Львів, 2002. – 352 с. ISBN 966 553 256 0.
2. Орлов М. М. Формування системи взаємодії регіональних органів виконавчої влади у сфері охорони правопорядку (теоретико-методологічні засади) [Текст] : монографія / М. М. Орлов. – Х. : ХарПІ НАДУ “Магістр”, 2012. – 344 с. ISBN 978-966-390-112-1.
3. Джонсон Р., Каст Ф., Розенцвуйг Д. Системы и руководство. – М. Сов. Радио, 1971. – 648 с.
4. Мазур И. И. Корпоративный менеджмент [Текст] / И. И. Мазур, В. Д. Шапиро, Н. Г. Ольдерогге та ин. – М. : Высшая школа, 2003. – 1077 с. ISBN 5-06-004587-0.
5. Ожегов С. И. Словарь русского языка [Текст] / С. И. Ожегов. – М. : Рус. яз., 1983. – 816 с.
6. Дейнеко О. А. Методологические проблемы науки и управления производством. [Текст] / О. А. Дейнеко. – М. : Наука, 1970 – 296 с.
7. Вебер М. Избранные произведения [Текст] / М. Вебер. – М. : Прогрес, 1990 – 808 с.
8. Мескон М. Х. Основы менеджмента [Текст] / М. Х. Мескон, М. Альберт, Ф. Хедоури. – М. : Дело, 1992 – 702 с.

Abstract

Approaches in relation to essence of concepts “management” and “guidance” and their application are in-process considered in the theory of state administration. The comparative analysis of these concepts is conducted taking into account the utterances of scientists and practical workers. Grounded, that a management in the system of state administration is related to purposeful activity of people and carried out by certain organs and organizations, that consciously influences on the certain association of people with the purpose of achievement of certain results.

A management is bagatocileva difficult consciousness of activity of upravlinciv. It foresees the possible natural changes of organization and the future state forecasts it, and also sends this process own specific aims, using own forces and facilities. Except for it, produces and describes the detailed state of organization, as a management object, and also takes into account the consequences of influence of man (to the collective) on organization. As practice, management, shows allows to do the planned development of organization and remove influence.

In scientific labours guidance is examined as independent activity. It assumes possibility of influence on separate workers (upravlinciv) and groups of workers thus, that they worked in direction of gaining end, that it is uttery important for organization. Guidance is the component of effective management, what inherent activity of leader (chief) of organization for directing effort collective (each to its member) on implementation of general tasks organization.

Certain recommendations are given in relation to the practical consumption of both management term and term, guidance upravlincyami of the system of state administration.

Key words: management, management, state administration, upravlinec'.

References:

1. State administration is in Ukraine: scientific, legal, skilled and organizational principles: train aid [Text] / After the general release of N. R. Nizhnik and In. M. of Oluyka. it is Lviv, 2002. –

352 p. ISBN 966 553 256 0.

2. Orlov M. M. Formuvannya systems of co-operation of regional organs of executive power in the field of guard of law and order (teoretiko-methodological principles) [Text] : monograph / M. of M. Orlov. – Ō. : KHARRI NADU master's "Degree", 2012. – 344 p. ISBN 966-390-112-1.

3. Johnson, Castes of F., Rozencvuyg D. Sistemy of I rukovodstvo. it is M. of Owls. Radio, 1971. – 648 p.

4. Mazur I. I. Korporativnyy management [Text] / I. I. Mazur, In. D. Shapiro, N. G. Ol'derogge and in. it is M. : Vysshaya school, 2003. – 1077 p. ISBN 06-004587-0.

5. Ozhegov S. I. Slovar' russkogo yazyka [Text] / S. I. Ozhegov. it is M. : Rus. yaz., 1983. – 816 p.

6. Deyneko O. A. Metodologicheskie problemy sciences of I upravleniya proizvodstvom. [Text] / O. And. Deyneko. it is M. : Science, 1970 – 296 p.

7. Veber of M. Izbrannye proizvedeniya [Text] / M. Veber. it is M. : Progress, 1990 – 808 p.

8. Meskon of M. Ō. Osnovy of menedzhmenta [Text] / M. Ō, Meskon, M. Albert, F. Khedouri. it is M. : Delo, 1992 – 702 p.

Стаття підготовлена в межах Програми підготовки фахівців з управління

Стаття відправлена 30.10.2017 р.

© Орлов М. М.

ЦИТ: ua317-046 DOI: 10.21893/2415-7538.2017-07-3-046

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ДІЛОВИХ ГОТЕЛІВ В УКРАЇНІ PERSPECTIVES FOR DEVELOPMENT OF BUSINESS HOTELS IN UKRAINE

**магістр Музичук Д.А., к.т.н., доцент Гавриш А.В., к.т.н., доцент Іщенко Т.І. /
master Muzychuk D.A., c.t.s., as. professor Havrysh A.V., c.t.s., as. professor Ishchenko T.I.**

Національний університет харчових технологій, м. Київ, вул.Володимирська 68, 01601

National University of Food Technologies Kiev, Volodymyrska 68, 01601

Анотація: У статті проаналізовано сучасний стан та перспективи розвитку ділових готелів України. Діловий туризм є одним з основних факторів формування потужної туристичної індустрії країни, інструментом збільшення внутрішніх та міжнародних туристичних потоків, складовою туристичного іміджу.

Розглянуто особливості, складові та вимоги, яким мають відповідати готелі ділового призначення. Запропоновано заходи щодо удосконалення організації діяльності готелів ділового призначення.

Ключові слова: розвиток, готельне господарство, діловий туризм, діловий готель.

Вступ. В останні роки найбільш перспективною та високорентабельною галузю туристичного сектору економіки України стає діловий туризм. В світі здійснюється майже 170 млн. закордонних бізнес поїздок, при цьому не враховуючи внутрішніх потоки в межах країни із діловою метою [1]. Якщо розглянути загальну світову структуру ділових поїздок у відсотковому відношенні, вона матиме такий вигляд: індивідуальні відрядження - 70,8%, участь у конгресах і конференціях – 15,9%, відвідування виставок – 10,9%, інсентив-туризм – 2,4% від загального обсягу [2].

В багатьох країнах світу відкриваються ділові готелі, які мають інфраструктуру для організації бізнес-заходів: конференц-зали, зали для